

“मीठे बच्चे- यस समय तिमी बाबामाथि बलिहार गयौ भने २१ जन्मको लागि तिमी सदा सुखी बन्छौ ।”

प्रश्न:- ज्ञानी बच्चाहरूलाई आफ्नो अवस्था ठीक राख्नको लागि कुनचाहिँ बानी पक्का बनाउनुपर्छ ?

उत्तर:- सबैरै सबैरै उठ्ने । सबैरै सबैरै उठेर बाबाको यादमा बस्नु- यो धेरै राम्रो धारणा हो । जो बच्चाहरू छिटै सुत्छन् र छिटै उठ्छन्, उनीहरूको अवस्था सारा दिन ठीक रहन्छ । अज्ञानीहरूको निद्राभन्दा ज्ञानी बच्चाहरूको निद्रा आधा हुनुपर्छ । १० बजे सुत, २ बजे उठेर बस ।

गीत:- मुभ्को सहारा देने वाले.....

ओम् शान्ति । बच्चाहरू सबै सम्मुख बसेका छन् त्यसैले जान्दछन्- हामी जीव आत्माहरू हौं । यहाँ त जीव आत्माहरू हुन्छन् नि । जब आत्माको शरीर हुँदैन तब नांगो हुन्छ, त्यसलाई अशरीरी भनिन्छ । तिमी त शरीरको साथमा बसेका छौ । आत्मा वा परमात्मा शरीरमा नआएसम्म बोल्न सक्दैन । तिमी जीव आत्माहरूले जान्दछौ- अहिले बाबाको सम्मुखमा बसेका छौ, हुबहु जसरी ५ हजार वर्ष पहिले सम्मुख आएका थियौ । बच्चाहरूले अवश्य पिताबाट वर्सा नै लिन्छन् । जान्दछन्- हामी आफ्नो परमपिता परमात्मा बेहदका बाबाको सम्मुखमा बसेका छौं । किन बसेका छौ ? बाबाबाट बेहदको वर्सा लिन । जसरी विद्यालयमा सम्भन्छन्- हामी शिक्षकद्वारा इन्जिनियर, कानुन सिक्छौं । यो लक्ष्य-उद्देश्य रहन्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- परमपिता परमात्माले हामीलाई ब्रह्माको तनमा बसेर राजयोग सिकाउनु हुन्छ । भगवानुवाच- यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- भगवान् निराकारलाई भनिन्छ । जीव आत्माहरूले पुनर्जन्म अवश्य लिन्छन् । कुनै पनि संन्यासीसँग तिमीले सोध्न सक्छौ- मनुष्यले पुनर्जन्म लिन्छ ? तब उनले लिँदैन भन्दैनन् । नत्र ८४ लाख जन्म कसरी भन्छन् ? सोध- तपाईंले पुनर्जन्मलाई मान्नुहुन्छ ? यो त वास्तवमा हो- आत्माले संस्कार अनुसार एउटा शरीर छोडेर फेरि अर्को लिन्छ । यसरी नै कसैले ८४ जन्म लिन्छन् । ८४ लाख जन्मको त कुरा नै छैन । पहिलो जन्म धेरै राम्रो सतोप्रधान हुन्छ । अन्तिम जन्म फोहोरी हुन्छ । १६ कलाबाट फेरि १४ कला, १२ कला हुँदै जान्छ, पुनर्जन्म अवश्य लिन्छ । सोध्नुपर्छ- ठीक छ, परमपिता परमात्माले पुनर्जन्म लिनुहुन्छ वा पुनर्जन्म रहित हुनुहुन्छ ? हेर यो प्वाइन्ट धेरै सूक्ष्म छ । यदि जन्म मरणभन्दा अलग हुनुहुन्छ भन्ने हो भने त शिव जयन्ती सिद्ध हुँदैन । शिव जयन्ती त मनाइन्छ । शिव जयन्ती हो, तर जन्मको साथसाथै मर्नु जसलाई भनिन्छ, त्यो हुँदैन । यदि मर्ने हो भने त फेरि पुनर्जन्म लिनुपर्छ । बाबा कहिल्यै पुनर्जन्म लिनुहुन्न । उहाँ यस तनमा एकै पटक आउनुहुन्छ । उहाँ पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न । परमपिता परमात्मा पुनर्जन्म रहित हुनुहुन्छ । उहाँ कहिल्यै सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बन्नुहुन्न । आत्माहरू त सबै जन्म मरणमा आउँदा आउँदा पतित बन्छन्, फेरि बाबा आउनुहुन्छ पावन बनाउन । यसबाट सिद्ध हुन्छ- आत्मा नै पतित हुन्छ । आत्मा घरबाट पावन आउँछ फेरि मायाले पतित बनाइदिन्छ । बाबाले त कहिल्यै पतित बनाउनुहुन्न । बाबाले कहिल्यै पनि बच्चाहरूलाई नराम्रो मत दिन सक्नुहुन्न । यस समयका मनुष्यले पतित मत नै दिन्छन् । अब पावन बाबा भन्नुहुन्छ- पतित नबन अर्थात् विकारमा नजाऊ । रावणको मतबाट

२०७३ जेष्ठ २९ शनिबार ११-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दुःखधाम बन्यो । पहिले सुखधाम थियो । यस्तो होइन— बाबाले नै सुख-दुःख दिनुहुन्छ । बाबाले कहिल्यै बच्चाहरूलाई दुःखको मत दिन सक्नुहुन्न । मायाले नै दुःख दिन्छ । त्यस मायालाई जित पाएपछि तिमी जगत् जित बन्छौ । मनुष्यले मायाको अर्थ बुझ्दैनन् । उनीहरूले धनलाई माया भन्छन् । भन्छन् नि— यसलाई मायाको नशा धेरै छ । तर मायाको नशा हुँदैन । वहाँ रावणको पुतला बनाएर जलाउँदैनन् । पुतला त दुश्मनको बनाएर जलाउँछन् । रावणराज्य शुरू हुन्छ आधाकल्पबाट । देह अहंकार आएपछि फेरि अरू विकार आउँछन् । शास्त्रमा लेखिएको छ— देवताहरू वाम मार्गमा अर्थात् विकारमा जान्छन् । मायाको वश भएपछि परवश हुन्छन् । परमतमा चलिरहन्छन् । अहिले तिमी श्रीमतमा चल्छौ । परमतको अर्थ हो मायाको मत । श्री अर्थात् श्रेष्ठ मत हो बाबाको । त्यो हो रावणको मत, परमत । त्यसैले बाबाले भन्नुभएको छ— आसुरी सम्प्रदाय सबै रावणको जन्जीरमा दुःखी छन् ।

मनुष्यहरूले सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष सम्भेका छन् । तिमीले हिसाब बताउँछौ— ५ हजार वर्ष कसरी हुन्छ ? क्राइस्ट लगभग २ हजार वर्ष भयो, बुद्ध २२५० वर्ष भयो फेरि इस्लामीलाई २५०० वर्ष भयो । सबैलाई मिलाएर आधाकल्प भयो । उनीहरू भन्दा अघि त देवताहरूको राज्य थियो फेरि देवताहरूलाई लाखौं वर्ष कसरी भन्न सक्छन् । यति मनुष्य हुन्छन् फेरि त मनुष्य धेरै हुने भए । यति धेरै त छैनन् । ५ हजार वर्षमा नै करोडौं मनुष्य हुन्छन् । भन्छन् पनि— क्राइस्ट भन्दा ३ हजार पहिले यहाँ आदि सनातन देवी देवता धर्म थियो । ५ हजार वर्ष पूरा हुन्छ । नाटक पूरा त हुन्छ नि । यी कुरालाई कसैले जान्दैनन् । म जो हुँ, जस्तो हुँ, यो चक्र घुमिरहन्छ, यसलाई कसैले जान्न सक्दैन । बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ— यो हो गीता अध्याय । बाबाले आएर सहज राजयोग सिकाउनुभएको थियो । बाबा वृद्धहरूलाई पनि सम्झाउनु हुन्छ— यो धेरै सहज कुरा हो । केवल बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ । बच्चा पैदा भयो मतलब वारिस पैदा भयो । तिमीले बुझेका छौ— हामी बाबाका वारिस हौं । ५ हजार वर्षपछि फेरि मिल्न आएका छौं । यो बडो गुप्त कुरा छ । बाबा सोध्नुहुन्छ— पहिले कहिल्यै मिलेका थियौ ? भन्छन्, हो बाबा । आत्माले यस मुखद्वारा भन्छ— म ५ हजार वर्ष पहिले हजुरसँग मिलेको थिएँ । हजुर यस तनद्वारा शिक्षा दिन आउनुभएको थियो । जो पक्का-पक्का बच्चाहरू छन्, उनीहरूले सम्भन्छन्— हामी बाबाबाट बेहदको वर्सा लिन बसेका छौं । हामी बेहदको बाबाका बनेका छौं, ब्रह्माद्वारा । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई चिन्यौ ? म तिम्रो बाबा हुँ । तिमीले भन्दछौ— हो बाबा, हामी आत्माहरूको हजुर परमपिता परमात्मा बाबा हुनुहुन्छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमीलाई मैले स्वर्गमा पठाएको थिएँ, वर्सा दिएको थिएँ, फेरि मायाले छिन्यो फेरि अहिले दिन्छु । मायाले वर्सा छिन्छ, बाबा दिलाउनुहुन्छ । यो अनेक पटक खेल भइसकेको छ, भइरहन्छ । अन्त्य छैन । बाबाको बन्छन्, फेरि कोही सगे, कोही लगे । कोही सौतेला, कोही मातेला बन्छन् । कच्चा पक्का त हुन्छन् नि । पक्कालाई पनि कहिले मायाले एकदम जितिदिन्छ । बच्चाहरू भन्दछन्— बाबा म जबसम्म जिउँदो रहन्छु, हजुरबाट वर्सा लिइरहन्छु । विकर्मको बोझ शिरमा धेरै छ । जति तिमी यादमा रहन्छौ, यस योग अग्निबाट तिमी पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्दै जान्छौ । आगोले चीजलाई पवित्र बनाउँछ । तिम्रो हो योग अग्नि । यो बेहदको यज्ञ हो । बेहदको सेठले बेहदको यज्ञ रच्नुभएको छ । यति वर्ष कुनै पनि यज्ञ चल्दैन । ७-८ दिन वा एक महिनाको लागि यज्ञ रद्दछन् । तिम्रो यो यज्ञ त कति वर्षदेखि चलिरहेको छ । बाबा त सुनाइरहनुहुन्छ ।

२०७३ जेष्ठ २९ शनिबार ११-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

भन्नुहुन्छ- नभुल, मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो जन्म जन्मान्तरको विकर्मको बोझ काटिँदै जान्छ ।

भगवानुवाच- म आफ्नो बाबालाई याद गर । अवश्य आउनुभएको हुनुपर्छ तब त भन्नुहुन्छ नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिम्री फर्केर जानु छ । तिम्रो आत्मा यस समय धेरै पतित छ । अब तिम्री जान्दछौ- योगबाट हामी पावन बन्दै जान्छौं । तिम्रो त प्रतिज्ञा छ- हजुर जब आउनुहुन्छ, तब अरू सबै संगत तोडेर हजुरसँग जोड्नेछु । हजुरमाथि अर्पण हुन्छु । स्त्री, पुरुषमाथि र पुरुष स्त्रीमाथि बलिहार जान्छन् । यहाँ बाबामाथि बलिहारी जानु छ । विवाहमा एक-अर्कामा बलिहार जान्छन् नि ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब तिम्री कुनै मनुष्यमाथि बलिहार जानु छैन । तिम्रो प्रतिज्ञा छ- हजुरमाथि बलिहार जान्छु । तिम्री ममाथि बलिहार गर्नु भन्ने २१ जन्म तिम्रीलाई सदा सुखी बनाउँछु । कति भारी वर्सा छ । श्रीमतद्वारा तिम्री श्रेष्ठ बन्छौ, यो नभुल । लक्ष्मी-नारायणको चित्र पनि घरमा लगाऊ । हामी बाबाबाट यो वर्सा लिइरहेका छौं । बाबा परमधामबाट आउनुभएको छ । तर माया चिल पनि कम छैन । सबैको कुरा होइन, नम्बरवार छन् । कसैले त एकदम भुल्छन्- मैले बाबाबाट वर्सा लिन्छु । यहाँ बसेका छन् त्यसैले नशा चढ्छ । यहाँबाट बाहिर निस्किएपछि भुल्छन् फेरि बिहान रिफ्रेस हुन्छन् फेरि सारा दिन भुल्छन् । ४-५ वर्ष रहेर राम्रो सेवा गर्ने पनि आज हेर छैनन् । कुनै अवज्ञा गरेका छन्, त्यसैले मायाले जोडले थप्पड मान्यो अनि गए । बाबा भन्नुहुन्छ- चढ्यौ भन्ने प्रेम रस चाख्छौ, गिन्यौ भन्ने चकनाचुर । देख्दछौ- कसरी चकनाचुर भएर जान्छन् । वैकुण्ठमा त अवश्य जान्छन् । तर पद त नम्बरवार छ नि । रहन त वहाँ सबै सुखी रहन्छन् फेरि पनि पोजिसन त हुन्छ नि । विद्यालयमा पोनिसन पाउनको लागि नै पुरुषार्थ गर्छन् । यस्तो होइन- प्रजा नै सही, जो तकदिरमा छ । यसलाई तमोप्रधान पुरुषार्थ भनिन्छ । सतोप्रधान उनीहरूलाई भनिन्छ, जो बाबाबाट पूरा वर्सा लिने प्रतिज्ञा गर्छन् । यो घोडदौड हो । सबै नम्बरवन त जाँदैनन् । यो मानव दौड हो । हामी छिटै शिवबाबाको गलामा हार बनेौं भन्ने तिम्री चाहन्छौ भन्ने उहाँलाई याद गर्नुपर्छ । सारा कुरा यादमा आधारित छ । मायाले विघ्न यसरी ल्याउँछ, जसले एकदम दौडबाट नै छुटाइदिन्छ । तिम्रो हो मानव दौड । आत्माले भन्छ- म धेरै दुःखी भएको छु । शरीर लिँदा-लिँदा धेरै हैरान भएको छु । भन्छ- अब बाबाको पासमा जान्छु । बाबाले युक्ति त बताउनुभएको छ । भन्दछन्- बाबा म हजुरको यादमा नै रहन्छु । जति समय निकाल्न सक्छौ त्यति राम्रो हो । सरकारी सेवामा पनि ८ घण्टा दिन्छौ, यस्तै यादमा पनि ८ घण्टा त बस । सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउनु यो कति भारी सेवा हो । केवल बाबालाई याद गर अनि सुखधामलाई याद गर । यो ८ घण्टा सेवा गर्नु भन्ने तिम्रीले पूरा वर्सा पाउँछौ । यस प्रकार याद गर्दै-गर्दै तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । ८ घण्टा यस सेवामा देऊ, बाँकी १६ घण्टा तिम्री स्वतन्त्र छौ । जति हुन सक्छ तिम्री घरी-घरी याद गर । याद त जहाँ पनि बसेर गर्न सक्छौ । सबैभन्दा राम्रो समय तिम्रीलाई बिहान मिल्छ । सिन्धीमा कहावत पनि छ- सेवेरे सोना, सेवेरे उठना.... त्यही मनुष्य बडो गुणवान् हुन्छ । यो गायन पनि अहिलेको हो । बाबा भन्नुहुन्छ- रातमा छिटै सुत र फेरि बिहान सबेरै उठ । अज्ञानी मानिसले ८ घण्टा निद्रा गर्छन्, तिम्रो निद्रा आधा हुनुपर्छ । ४-५ घण्टा निद्रा, बस । तिम्री कर्मयोगी हो नि । रातीमा १० बजे सुत २ बजे उठ । शिवबाबालाई याद गर्नाले तिम्रो कमाइ धेरै हुन्छ । तिम्रीलाई स्वास्थ्य र सम्पत्ति दुवै मिल्छ । ठीक छ, २ बजे नभए ३ बजे उठ, ४ बजे उठ । फस्टक्लास समय यो हो । शान्ति रहन्छ, सबै अशरीरी बन्छन् । त्यस समय सन्नाटा धेरै हुन्छ ।

२०७३ जेष्ठ २९ शनिबार ११-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
अमृतबेलाको यादले राम्रो असर गर्छ । बाबा धेरैजसो रातमा जागिरहन्छन् । सूक्ष्म सेवामा थकावट
हुँदैन । कमाईबाट त खुशी हुन्छ । तिमी बच्चाहरू सबैरै उठेर आफ्नो अविनाशी कमाई गरिराख ।
अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) २१ जन्म सदा सुखी बन्नको लागि एक बाबामाथि पूरा-पूरा बलिहार जानु छ ।
श्रीमतद्वारा श्रेष्ठ बन्नु छ । मनमत वा परमतलाई त्यागिदिनु छ । कुनै अवज्ञा गर्नु छैन ।
- २) सबैरै सबैरै उठेर यादमा बसेर कमाइ गर्नु छ । सृष्टिलाई स्वर्ग बनाउने सेवा कम से
कम ८ घण्टा अवश्य गर्नु छ ।

वरदानः— ईश्वरीय भाग्यमा लाइटको क्राउन प्राप्त गर्ने सर्व प्राप्ति स्वरूप भव

दुनियाँमा भाग्यको निशानी राजाई हुन्छ र राजाईको निशानी ताज हुन्छ । यस्तै ईश्वरीय
भाग्यको निशानी लाइटको ताज (क्राउन) हो । र, यस क्राउनको प्राप्तिको आधार हो
पवित्रता । सम्पूर्ण पवित्र आत्माहरू लाइटको ताजधारी हुनुका साथै सर्व प्राप्तिहरूमा
पनि सम्पन्न हुन्छन् । यदि कुनै पनि प्राप्तिको कमी छ भने लाइटको क्राउन स्पष्ट
देखिँदैन ।

स्लोगनः— आफ्नो रूहानी स्थितिमा स्थित रहने आत्मा नै मनसा महादानी हो ।